

ענני שמיא

וּם שְׁלִישִׁי לִיצִיאת מִצְרַיִם

מִדְּבַר אַתֶּם. יוֹמֵנִי הֵיכָר, הַנְּנִי חוֹזֵר אֵלֶיךָ, מִמָּשִׁיךְ לְתַעַד אֶת הַמָּסַע הַמְּפֹלָא שְׁלִי וְשֶׁל אַחִי - עַם יִשְׂרָאֵל - בְּדַרְכֵּנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְקַבֵּלֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי. הַיּוֹם אֲנִי רוֹצֶה לְסַפֵּר לָךְ עַל אוֹת מְפֹלָא שֶׁל הַנִּחְיָה וְהַגְּנָה שְׁמִלּוּהָ אוֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר - בְּכָל יוֹם כְּשֶׁזֹּרַחַת הַשֶּׁמֶשׁ מוֹפִיעַ עֲמוּד עָנָן עָצוּם בְּגָדָלוֹ, מְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ וּמוֹרָה לָנוּ מִתִּי לְהִתְקַדֵּם וּמִתִּי לָנוּחַ. עִם שְׁקִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ, עֲמוּד הָעָנָן נֶעְלָם וּבִמְקוֹמוֹ מוֹפִיעַ עֲמוּד אֵשׁ הַעוֹלָה עַד הַשָּׁמַיִם וּמֵאִיר לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ בַּלַּיְלָה. אֲנִי לֹא מִסְתִּיר מִמֶּךָ יוֹמֵן יָקָר, שְׁלֹא פַעַם אַחַת עָלְתָה בִּי מַחְשָׁבָה לְהִתְקַרֵּב לְאוֹתוֹ עֲמוּד אֵשׁ עָצוּם, לְבַחֵן אוֹתוֹ מִקְרֹב, אוֹלֵי יוֹם אֶחָד אֲאֹז מִסְפִּיק אִמָּץ לָכֶךָ, עַד אִזּוֹ אֲשָׁאֵר סָקֵרָן.

בְּנוֹסֵף לְאוֹת מְפֹלָא זֶה שֶׁשָּׁלַח לָנוּ הַשֵּׁם, בְּחֻסְדּוֹ הָאֵינְסוּפִי הוּא אֵף צִוָּה לְעֲנָנִים לְהַקִּיף אוֹתָנוּ מִכָּל רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם, וְהֵם לֹא רַק שׁוֹמְרִים אוֹתָנוּ מִפְּנֵי קִרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַלוֹהֶטוֹת, אֲלֹא גַם מִיִּשְׁרִים לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ בְּאַרְחַ פְּלֹאִי, וְהֵכִי מִדְּהִים - שֶׁהֵם נוֹשָׂאִים אוֹתָנוּ כְּמוֹ בְּסִירָה עַל גִּבֵּי הַיָּם כִּךָ שְׁאִין אָנוּ מְרַגִּישִׁים אֶת עֲמַל הַדֶּרֶךְ כָּלֵל, וְאִין אָנוּ מִתְעַיִפִים מִהַהֲלִיכָה יוֹמָם וְלַיְלָה. כָּלֵנוּ חֲשִׁים תְּחוּשַׁת בְּטָחוֹן אֵינְסוּפִית וְהַגְּנָה מַחְלֶטֶת מִכָּל סוּגִי הַסְּכָנוֹת הַמִּצְוִיִּים בַּמִּדְבָּר שָׁמָּה.

כָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ מְרַגִּישׁ חֲזָק בְּלָבוֹ אֶת זְרוּעוֹת הַחֶסֶד שֶׁל בּוֹרֵא עוֹלָם מוֹשָׁטוֹת, הוּא נוֹשֵׂא אוֹתָנוּ. זֶה כָּל כֶּךָ נִפְלָא לְרֹאוֹת כִּיצַד עִם שָׁלֵם יָכוֹל לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲהֶבְתּוֹ הָעֲצוּמָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תְּחוּשָׁה כַּה נְעִימָה וְאַלְקִית, הַנוֹגַעַת בְּלֵב כָּל אֶחָד. כָּל צַעַד וְשַׁעַל נַעֲשֶׂה בְּבִטְחוֹן כִּי הַכֹּל תַּחַת הַשְּׁגָחָתוֹ הָעֲלִיוֹנָה. הַמִּדְבָּר, עִם כָּל הַקְּשִׁיִּים שָׁבוּ הִפָּךְ לְמִקּוֹם שֶׁל פְּלֹאִים, וְאִין לִי סֶפֶק שֶׁכָּל הַמָּסַע שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה לְאַגְדָּה שֶׁתִּזְכָּר לְדוֹרוֹת. אֲנִי מוֹדֶה לָךְ הַשֵּׁם הַטוֹב עַל הַזְכוֹת הַגְּדוֹלָה לְתַעַד אֶת תְּקוּפַת הַגָּאֻלָּה הַזֹּאת, תְּקוּפַת שְׁבָעָה אָנוּ חוֹזִים כִּיצַד גַּם בְּתוֹךְ הַמִּדְבָּר הַקָּשׁוּיִם נִתֵּן לְמַצֵּא אֲהֶבָה וְנִחְמָה אֱלֹקִית.

(רשׁי, שְׁבַת כֹּג עֲמוּד ב)

מדבר שור

עשרה ימים לאחר צאתנו ממצרים. הנה חזרתי אליך יומן יקר. לא הצלחתי לכתב כל הימים האחרונים, הארועים האחרונים היו כל כך מדהימים ומעוררים השתהות שהייתי צריך זמן להפנים אותם, כדי שאצליח לבטא אותם במלים. בימים האחרונים עברנו רגעים שנראה היה כי הם לקוחים מתוך חלום. כל יום שזור היה בשרשרת של נסים ונפלאות שקשה לדמין, אני פוקח את עיני לתוך עולם נסי מפלא, והתחושה שאני חש מרוממת כל כך, וגורמת לי להתרגש ברגעים אלה, כשאני כותב את הדברים.

נאלצתי לתת לפפירוס שלי להתביש. וגם נאלצתי להכין כמות גדולה של דיו כדי להספיק לכתב את כל המארכות, וכעת אני מוכן להנציח בכתב ארועים היסטוריים רבי משמעות אלו, וכלי תקנה שיומן זה יעבר מדור לדור, ויגרום לקדש שמו ברבים, אולי אף אצקה להוריש אותו לצאצאי, על מנת שיוכלו לקבל דרך מלותי וחויותי חזק באמונת השם שהוא כל יכול. יומני היקר, החלטתי לכתב ולתאר את הארועים הבאים כאלו כתבתי אותם בזמן התרחשותם ממש. זה יאפשר לי לתאר בצורה מדויקת את מה שקרה לפני כשבועים. אז בא נתחיל.